

ANNO 1744 CVL

BENEDICTI XIV.

CONFIRMATIO

Privilegiorum, Indultorum, & Jurium Collegii Advocatorum Consistorialium, & de eorum muneribus, cum nonnullis definitionibus & Ordinationibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam,

INTER conspicuos Ordines, quibus Romana Curia toto terrarum Orbe celeberrima constat atque...

Romana Curia pluribus pro vario muneribus Originibus composita,

Inter quos extat illustre Advocatorum Consistorialium Collegium,

Gravissimis exercendis muneribus additum,

Et amplissimis privilegiiis cumulatum,

Quae tamen ex variis rebus interurbata fuerit.

Pontifici qui in eisdem Collegio locum obtinuit, privilegia praestata in eorum collegio, et hinc hinc...

ta, quam alia, quorum concessiones diversis Praedecessorum Nostrorum Literis consignatae reperiuntur, vel quae ex inveterata consuetudine ipsi Collegio competere dignoscuntur...

PONT. A. V.

Ideo omnia privilegia, jura &c. in amplissima forma confirmata, & infra firmata.

Generalia circa Collegium statuta.

Quod ex duodecim Viris consistit.

Inter quos veteri Civitatis Bononiensis praetoribus, qui ex eorum Civibus semper locum sit.

Alter loci Civis Mediolanensis ad hoc, quod...

Alter Civis Ferrariensis.

Alter Civis Neapolitani.

BULLARIUM.

PONT. A. V.

tempore praedicti loci sic eis, ut praefertur, concessione, ab Electis illius Civitatis tres Cives Neapolitani Jaris utriusque Doctores Romano Pontifici pro tempore existentium nominarentur...

Reliqui ex Romana Curia Advocatus Civibus Romanis, vel alterius Civitatis ditionis Ecclesiasticae assumantur.

Modus electionis ad locum vacantem, nec ut praefertur adest.

Quod ex duodecim Viris consistit.

Quando collatum maneat vacet.

Ius Antiquitatis inter ipsos, a quo tempore computari debeat.

§. 4. Quae quidem omnia praedictis Civitatibus, Collegiis, seu Universitatibus, vel a Praedecessoribus nostris, ut praefertur, expresse concessa, vel antiqua consuetudinis jure acquisita, Indulta, & Privilegia, ut scilicet ex eisdem uno pro tempore juxta praescriptas respective formas electus, in praedictum Advocatorum Consistorialium Collegium cooptetur...

§. 5. Volentes, ut reliqui, ad explendum duodecimum praedictum Advocatorum Consistorialium numerum, ex omni Advocatorum Romanae Curiae cetero eligantur, qui vel Almae Urbis nostrae, vel alterius Civitatis Apostolicae Sedis Ditionis in temporalibus, doctrinae, experientiae, natalium, aliisque requisitis dotibus & qualitatibus praediti sint...

§. 6. Collatum vero semel Advocati Consistorialis Officium excepto casu spontanea dimissionis, aut iudicis privationis, nullatenus vacare intelligatur, nisi per promotionem ad Auditoratum Caesarum Sacri Palatii, aut Episcopatum cum residentiae onere eidem adnexo, aut Cardinalatus dignitate.

§. 7. Electis autem, juxta formam a Nobis supra praescriptam, Advocati Consistorialibus, quamvis minime liceat propria hujusmodi Officii munera exercere, nisi post expletas omnes functiones, quae in eorum admissionibus de more peragendae sunt, quaeque fortasse, sicut etiam pro electis Caesarum Sacri Palatii, Auditoribus, novam atque meliorem normam, Deo favente, a Nobis accipiant...

Bullae Rom. Bened. XIV. Tom. I.

§. 8. Quod quidem Decanatus officium, Nos inherendo decretis alias ab ipso Collegio conditis, neque a Junioribus, aut Coadjutoribus ullo modo, neque a Senioribus absentibus obtineri volumus; sed nec ab illis, qui vel Episcopali characterе insigniti, vel alias inter Curiae nostrae Praelatos adscripti reperiantur; sed ad eam deferri debere statuimus, qui inter Seniores in Romana Curia praesentes, & non Praelatos, antiquior esse dignoscatur...

ANNO 1744. Decanatus quibus operari possit.

III. Privilegia & jurium scilicet.

Quod Ordinatus Advocati sunt veri Patres Familiarum.

Quem locum tenere debent in Functionibus.

§. 9. Ex privilegiis vero seu prerogativis, quibus hujusmodi Advocatorum Consistorialium nobilissimum Ordinem, ex concessione Praedecessorum Nostrorum, & veteri consuetudine fruuntur, nosque demum voluntate in posterum fructare debent, alia pertinent ad ipsius Ordinis decora & ornamenta; alia vero ad exercitium non unius generis munus, quo eidem Collegio privative sunt demandata...

§. 10. Sessio vero locum, quem in Capellis, quae in Basilica nostra Vaticana celebrantur, hactenus obtinuerunt, nimirum in inferiori Pontificii Solii gradu, infra Almæ Urbis nostrae Confessores, idem in posterum in praedictis, aliisque Capellis, quae pro loci amplitudine eodem ritu disponerent, eidem assignari decernimus...

Y 2 per

ANNO 1744

die trigesima Aprilis anni millesimi septingentesimi...

Advocatus Fisci & Advocatus Pauperum...

VIII. Decretum...

IX. Collectio Statutorum...

X. Collectio Statutorum...

XI. Collectio Statutorum...

XII. Collectio Statutorum...

XIII. Collectio Statutorum...

XIV. Collectio Statutorum...

XV. Collectio Statutorum...

XVI. Collectio Statutorum...

XVII. Collectio Statutorum...

XVIII. Collectio Statutorum...

XIX. Collectio Statutorum...

XX. Collectio Statutorum...

Constitutiones, Ordinationes, stylos, usus, & consuetudines...

§. 33. Præterea districte præcipimus, ut quicumque ex prædictis Advocatis ad munus Advocati Fisci & Camerae Apostolicæ...

§. 34. Ut autem tot tantisque publicis gravissimisque muneribus assiduam operam impendere Advocati prædicti commode valeant...

§. 36. Decernentes easdem præsentis Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo...

§. 37. Sique & non aliter in præmissis censei, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores...

§. 38. Quocirca eisdem Ven. Fratribus Nostris Thomæ Episcopo Oltiensis, & Veliterno S. R. E. Cardinali Vice-Cancellario Ruffo, & Annibaldi Episcopo Portuensi...

PONT. A. V.

delegatis, vel præminentiæ fuerint, per Censuras Ecclesiasticas, & pecuniarias penas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, comprehensio.

§. 39. Non obstantibus Nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure questio non tollendo; necnon præmissis omnibus, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus...

§. 40. Volumus insuper & eadem auctoritate prædicta mandamus, ipsas præsentis, seu earum transumpta in locis solitis Almar Urbis Nostræ per aliquem ex Curforibus Nostris, ut moris est, publicari, & affigi...

§. 41. Utque earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel offensus.

§. 42. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam nostram constitutionis, provisionis, concessionis, confirmationis, statuti, necnon prohibitionis, decreti, ac voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quadagesimo quarto, quarto Kalendas Septembris, Pontificatus Nostræ Anno Quinto.

D. Cardinalis Passioneus. J. Datarinus. VISA DE CURIA. J. C. Boschi. J. B. Eugenius. Registrata in Secretaria Brevium. Public. die 26. Septembris ejusdem Anni.

ANNO 1744 CVII.

DE RITIBUS

Ceremoniis, Usibus, & Consuetudinibus in Regno Madurensi, Mayflurenfi, & Carnatenfi Indiæ Orientalium observandis, seu vitandis, permittendis, aut abolendis. Confirmantur Prædecessorum Decreta: Et ad nova Postulata dantur opportuna Declarationes, & Responsiones.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

OMNIUM sollicitudinem, quæ demandatur Nobis, Divino prorsus consilio, nulloque merito nostro, supremi universalique Pastoris munus gravissimum præter modum, formidandumque constituunt, potissima sane, quæque magis animum nostrum extulmat, Nosque perpetuo trepidantes, & anxios habet, ea est, ut conceditum Nobis Fidei depositum, integrum, illibatumque servemus; ideoque omne studium nostrum operamque in id conferamus, ut late diffusentes super faciem Terræ Cælestis doctrine latices nullo aut corruptelæ luto, aut erroris inficiantur veneno, dumque Evangelicæ lux undequaque diffunditur, nulla forte Gentilitatis superstitione obumbretur; atque ut, ii, quos e potestate tenebrarum erutos, contractis ferreis infidelitatis vectibus, in admirabile lumen suum vocavit misericors Deus, in spemque evertit æternæ salutis, e hæreditatis, corde credentes ad justitiam, operibusque quod credunt comprobantes, & mystice Corporis Christi, quod est Ecclesia, digna se membra exhibentes, id ipsum dicant, ut Apostolus exprobrat ardentem, & sint perfecti in eodem sensu, & in eadem sententia. Hinc cum primum Altissimo placuit humilitatem nostram ad summi Apostolatus apicem evehere, nulli unquam labori parere decrevimus, quam non solum ad propagandam in omnem Terram Fidei, & salutis scientiam, sed etiam ad unitatem spiritus, & doctrinæ inter Fideles ubique fovendam & confirmandam, vel, sicuti opus esset, reconciliandam & stabilendam, optulante Deo, proficuum & necessarium fore deprehenderemus.

§. 1. Verum quum eam ob causam ad extremas usque Orbis Terræ Plagas mentis nostræ obtutus dirigeremus, eosque peculiariter figeremus in novella illa germina Christianitatis, quæ Divinâ irrorant gratiâ, in novis Ecclesiis Regnorum Madurensis, Mayflurenfis, & Carnatenfis dudum pullularunt, non parvam Nobis inde laborum, atque curarum materiem allatum iri vellebatur, dum animo recensere quædam, & quæ diu Apostolica Prædecessorum Nostrorum desudasset industria, ut ex recens oalescentibus prædictorum Regnorum Ecclesiis, vanarum observationum, rituumque a Christiana Religione abhorrentium zizaniam radicibus evellerent, atque importunas controversias inter sacros ipsos Regionum illarum Operarios in re tam gravi exortas, & quod magis dolendum erat, inimici hominis opera, nostris adhuc temporibus perstantes, componerent, atque elimarent. Attamen fiduciam nostram collocantes in Domino, qui humanos animos, ubi vult, fortiter, suaviterque inflectit; potissimum vero quum delatis ad Nos argumentis filialis obedientiæ, qua plerique illarum Partium Missionarii suprema hujus Apostolicæ Sedis Decreta se excipere professi sunt, Nobis, expositum fuit, ad omnes denum iis de rebus controversias sedandas, ac prædictarum Ecclesiarum statum componendum, atque firmandum, nil aliud jam reliquum esse, quam ut ad nonnulla postulata, quæ ex parte aliquorum Operariorum hujusmodi Nobis proponebantur, congrue resolutiones, & responsiones Apostolica auctoritate prodirent; magnam in spem erecti sumus, fore, ut, sublatis per opportuna rescripta propositis dubitationibus, ac sentitiisdemum nostris & hujus Apostolicæ Sedis mandatis atque præceptis editis, ac promulgatis, optatus aliquando finis imponeretur diuturnis molestisque dissensionibus, quæ Prædicationis Evangelicæ in prædictis Regnis olim diffinitam fructum late inficientes; ipsaque novarum Ecclesiarum soboles vehementi discordiarum turbine agitantés, eo rem

addu.